

Razne stvari.

Drobtine.

(Koliko je ktera riba stara) se prav lahko zvé, ako ribi prerežeš eno luskino na povprek. Vsaka luskina ima namreč več ali manj platničic, ki leže ena verh druge. Vsako leto se na luskinah naredi ena platničica, kakor tudi les naredi vsako leto eno letino. Kolikor takih platničic ima luskina, toliko let je riba stara.

(Tobak) ima svoje latinsko imé „herba nicotiana“ od nekega Janeza Nikota francozkega poslanca v Portugaliji, ki je to rastlino prvi prinesel v Evropo. Na Nemškem so začeli tobak puhati še le v tridesetletnej vojski (1618—1648), a Lahi so ga že leta 1579 imeli. — Kedaj so se Slovenci s tem zeliščem seznanili in odkod so ga dobili, se ravno ne vé, berž ko ne so ga pa tovorniki iz Laškega k nam zanesli.

Pametnice.

* Ako želiš srečno umreti, moraš že zgodaj greh zatirati; kajti le takrat, ako si svoje najhujše strasti s korenino vred zaterl, ni se ti treba bati smerti.

* Ko si na svet prišel, si se jokal, domači so te pa bili veseli; živi tedaj takó, da ko bodeš umiral, se bodo domači jokali, ti pa bodeš vesel.

Kdor pobožno živi, živi dolgo; število naših let se šteje po številu dobrih del, ki smo je storili.

* Le v pravej katoliškej veri živi zvestoba do svetnega vladarja, pokorščina do postav, ljubezen do vpeljanega réda v družinskem življenji in sveto spoštovanje do predpostavljjenih, ktere nam je dal neskončno modri Bog.

* Skerbi za dobro sercé, ker dobro sercé je mnogo več vredno, nego lep obraz.

Kratkočasnice.

* Šel je cigan sé svojim tovaršem memo vislic. Tovarš pokazavši s perstom vislice, vpraša cigana: „Kaj praviš, da vsaki tam visi, kateri je zaslužil, kje bi ti zdaj bil?“ Cigan mu odgovori: „E, da je taka, bi se jaz gotovo zdaj sam tukaj-le sprehajal.“

* V mestu N. so obešali razbojnika na vislice. Velika množina ljudstva se je zbrala. Eden izmed gledalcev reče: „Bodi mu Bog milostljiv! ta je že svoje prestal, nas pa to še le čaka.“

* Nekega novinca (rekruta) vpraša njegov častnik, koliko je star. Novinec odgovori: „Eno in dvajset let; pa bi bil že dve in dvajset, ali eno leto sem bil bolan.“

* Neki popotnik pride ves ozebel v neko kerčmo, ali nikakor ne more k peči, ker je vse polno bilo ljudi okoli nje. Pade mu dobra misel v glavo, ter vpraša kerčmarja, da li ima rakov? — Kerčmar odgovori, da jih ima. Nato reče popotnik: „Skuhajte jih en škaf za moja konja“ — „Pa kaj vaša konja rake jesta?“ vpraša ga začuden kerčmar. „Se vé da“ odgovori on. Ljudje ki so ta čudež slišali, pohité vsi vën, da vidijo, kako bosta konja rake jedla, a popotnik se med tem časom lepo k peči vsede. Kerčmar z ljudmi kmalo zopet v hišo pride, ter reče popotniku, da se konja rakov še dotakniti nočeta. „Jih bom pa sam snedel, le jih dajte semkaj,“ odgovori prebrisanec, ter se ne makne od peči.

Številne naloge.

1) Kako se razdelé 3 jabelka med dva očeta in dva sina takó, da dobi vsak celo jabelko?

2) Dve deklici ste nesli jajca na prodaj. Perva deklica pravi: „Bodi tako dobra in daj mi od svojih jajec 8, da jih bom imela ravno toliko kakor ti.“ Druga deklica jej reče: „Pa mi daj raje ti od svojih jajec 5, da jih bom imela jaz trikrat toliko kakor ti.“ — Koliko jajec je imela vsaka deklica?

3) Kako se zapiše sto s štirimi enakimi številkami?

Ravno tako tisoč s petimi številkami?

Zastavice.

1) Kje se voda najdraže prodaja?
2) Ktera sveča dalje gori, voščena ali lojena?

3) Očetov sin, materin sin, pa vendar ni moj brat; kdo je to?

4) Po ktérej cesti se še ni nobeden človek vozil?

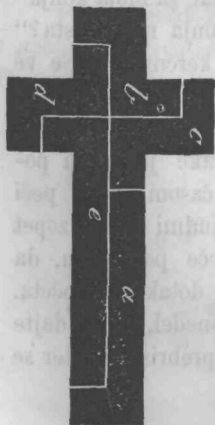
5) Kteri mesec je najkrajši?

6) V čem si morata dober lovec in dober slikar podobna biti?

7) Ktero oko bi človek najlože pogrešal?

(Rešitev številnih nalog in uganjke zastavic v 2. listu „Verteca“.)

Rešitev zabavne naloge in uganjke zastavic v 2. listu „Verteca.“

Rešitev zabavne naloge: glej priloženi križ.

To naloge so prav rešili: Gosp. A. Kržič, bogosl. v Ljubljani; g. Fr. Fk. pri sv. Jakobu v sl. gor.; gospodičina Ulrika Lipoldova v Idriji; Ant. Vrečar, semeniški hišnik v Celji; g. Janez Benko, učitelj v Pasjeh vasi; I. Primčič, F. Mavrič in J. Primčič v Kozani; g. Iv. Kunšič, učitelj v Rajhenburgu; gosp. Fr. Stojec, učitelj v Kranj.

skej gori; A. S. v Ljubljani; Jože Južnič, nedeljski učenec v Kostelji; g. Martin Sterban, cerkovnik in organist v Zavodni; Peter Rojec, nedeljski učenec v Podbrezji; Frančiška Kovačič, učenka 4. razreda v Ipavi; gr. B. v R.; g. Š. Meglič, učit. v Planini.

Uganjke zastavic: 1. Leséni; 2. En funt ali štiri četerinke; 3. Luna; 4. Snég; 5. Kedar skozi okno gleda.

Listnica. Gospod I. L. v Idriji. Prav hvaležni smo Vam za poslana spise, izmed katerih se bo dalo marsikaj porabiti. Prosim, da nas tudi v prihodnje ne zapustite. — G. A. K. v Lj. Prav veseli bodemo vaših drobtin; prosimo le kmalu kaj. — G. A. J. v Št. Lovrencu. Naročnino prejeli; spisa pa do zdaj še nismo mogli pregledati. — Gospodičina K. Ž. v R. Vse dobro došlo, le tako naprej! — Premalo naročnine so nam poslali naslednji gospodje: Fr. Č. St. Daniel na Koroškem 10 kr.; A. A. v S. 10 kr.; dr. J. T. v G. 10 kr.; K. P. v V. na Koroškem 10 kr.; J. J.-r. v Ketnari 10 kr.; J. Mrak, kmet v Peč. 30 kr.; J. W. v L. 10 kr.; Ig. O. v P. 20 kr.; J. J. v Dragi 60 kr. Prosim, da se nam bi pri naročevanju za drugo polletje ti krajcarji privergli. — Vsem č. gg. naročnikom in prijateljem nežne mladine, ki „Vertecu“ dober vseh želijo: Serčna hvala!

Senčna podoba, ki se naredi z rokami na steno.

Take in enake senčne podobe, prinesli bomo večkrat, ker vemo, da bodo marsikterega otroka prav prijetno kratkočasil.

Vse čast. gg. naročnike prosimo, da bi delali pot našemu listu posebno med nežno slovensko mladino. Koliko več bode naročnikov, toliko lepši bode tudi Vertec. Perve in druge številke imamo še mnogo, torej le hitro po njih.

Vredništvo.